هرکه درحالی بمیرد که چیزی را با الله شریک نیاورده، وارد بهشت می‌شود؛ و هرکه درحالی بمیرد که چیزی را با الله شریک آورده، وارد دوزخ می‌شود

از جابر رضی الله عنه روایت است که گفت: مردی نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم آمد و گفت: یا رسول الله، دو واجب کننده چه هستند؟ فرمود: «مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ»: «هرکه درحالی بمیرد که چیزی را با الله شریک نیاورده، وارد بهشت می‌شود؛ و هرکه درحالی بمیرد که چیزی را با الله شریک آورده، وارد دوزخ می‌شود».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

مردی از پیامبر صلی الله علیه وسلم دربارۀ دو خصلتی پرسید که ورود به بهشت و دوزخ را واجب می‌کند؟ پیامبر صلی الله علیه وسلم به او چنین پاسخ داد: خصلتی که ورود به بهشت را واجب می‌سازد آن است که انسان درحالی بمیرد که تنها الله را عبادت می‌کند و چیزی را با او شریک نمی‌آورد. و خصلتی که دوزخ را واجب می‌سازد این است که انسان درحالی بمیرد که چیزی را به الله شریک می‌آورد و برای او در الوهیت (عبادت) و ربوبیت یا در نام‌ها و صفاتش همتا و همانند قرار می‌دهد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/65008